

Şeref (Latife Tekin'in "Unutma Bahçesi" adlı Romanı)İçe Dönük

Karakter Unutma Bahçesi'nin kurucusu olan Şeref, yaşça olgun ve lider biri olarak diğerlerinden ayrılır. Şeref, nükleer santralde mühendis olarak çalışmış olmasına karşı tam bir doğa tutkudur. Endüstriyel ve doğayı yok eden her şeye karşıdır. Hemen herkesin yakın ilişki kurmak istediği karakterin yaşamı hedefi üzerine kuruludur. Çevresine karşı güçlü ve kararlı bir erkek imajı veren Şeref, bahçesini yönetebilecek kadar otoriter özelliklere sahiptir. Güçlü ve tecrübeli olmasının yanısıra insanların unutması için onlara yardım etmesi güvenilirliğini artırırken Ferah'ın ve Tebessüm 'ün kendisine ilgi duymasına neden olur. Ani çıkışları olan Şeref'in asabi halleri, düşüncesine ters gelen zamanlarda ortaya çıkabildiği gibi eko sisteme verilen zararlarda da kendini gösterebilir. Özellikle kent ve insanlar söz konusu olduğu zamanlarda kendini kaybeder, etrafa karmaşa yayar ve gerilir. Kent Şeref'i hırçın ve mutsuz biri haline getirir ya da anılarını canlandırır.

Aktiviteler Şeref doğa tutkunu biri olarak ağaçlar ve bitkiler hakkında pek çok şey bilir. Bildiklerini de kendi tasarladığı unutma bahçesi içerisinde uygular. Küçükken babası ile yaptığı gibi avcılık yapar. Bahçeyi kurmadan evvel ölüme denk bir haz almak için kayak, paraşüt ve hız gibi tehlikeli sporlar yapmıştır. Sulama yapmak, budama yapmak gibi bahçeye ait gündelik işleri vardır. Tüm bunların ötesinde ise bildiklerini dökeceği bir bitki kitabı yazmak ister fakat sonra bu düşünceden vazgeçerek web sitesinde gelen mektupları yayınlamayı daha uygun bulur.

ÖRNEK ANILAR

Kuralcı İnsanların yaşadığı olumsuz deneyimleri unutmaları konusunda bir saplantıya sahip olan Şeref, kendini unutmanın mümkün olmasına adar: "Metafizik yapıyorsun" dedi. "İnsanların kendilerini bırakıp solmasından yana olamayız." Tartışma uzamasın diye her defasında susuyorum ama çevresinde tek bir insan bile görmek istediğinden emin değilim. Yaşamı olumlayan bir bakışa sahiptir, o başka."

Asabi Bahçesi ile ilgili yaptığı güzel şeylerin yok edilmesine karşı çıkan Şeref, ani kararlar alarak öfkesini farklı dışa vurabilir. Kendisinin Cömert'e sinirlendiği dönemlerde tüfekte dahi uyuduğu görülür: "Şeref, buraya geldiği ilk yıllarda, bahçe çitini aşır yaz ayları boyunca kovayla su taşıdığı asmalarını yemesine kızıp bir ineği bacağından vurmuş."

İçe Dönük Ruhsal enerjiyi dış dünyadan alan Şeref, doğa sayesinde aradığı huzura ulaşır, kentten ve kalabalıktan kaçır: "Küçüklüğünden beri yaşama isteksizliği gösterdi Şeref... Her şeye karşı beğenmezlik içinde oldu. Onun unutmak istediği bütün bir dünya... Dünyayı sevmiyor... İkimiz bir ada alabilirdik ama teklifimi geri çevirdi, nedenini bildiğim için ısrar etmedim. Doğuştan insan tiksintiyle dolu, bu hepimizde bir ölçüde var belki. Onun burnu bir tanrının burnu kadar hassas... İlkokula birlikte gittik, Şeref o zaman bile, sınıftaki bütün çocukların pis koktuğunu söylerdi. Ben onun söylediği gibi bir koku almazdım. Karşı çıkıp yatıştırmaya çalışırdım onu."

Tutkulu Uzun zamandır hayalini kurduğu unutma bahçesini kurmak için çalışan Şeref, hayal ettiği oluşumun gerçekleşmesine büyük bir tutku ile bağlıdır: "Her şeyden önce ortaklaşa sürdürmeye çalıştığımız hayatın anlamı, bir şeyleri unutma amacıyla bir araya toplanmış insanlar olmamızdan ileri geliyor. Bize bu imkânı sunan kişi de Şeref. Ne zaman gerçekleşir bilemem, Şeref'in düşüncesi bu bahçede bir Unutma Enstitüsü kurmak."

Otoriter Her unutmak isteyenini kurduğu yere gelmesini istemeyen Şeref, belli şartlar taşımaları gerektiğine inanır. Bu nedenle de Tebessüm' e web sitesine her şeyi yazmaması konusunda uyarıda bulunur. Yarattığı bahçeye tamamen kendi düşündüğü gibi insanların gelmesi taraftarıdır, yeri geldiğinde rest çekmesini gayet iyi bilir: "Sen benim yerimde olsan, Unutma Bahçesi'nde neyin birikmesini isterdin, burayı okul bahçesine çevirmeye kalkmayın... Siz ikiniz, okul istiyorsanız, kendinize bir okul kurun," dedi Şeref, "ben sizinle aynı kafada değilim, burayla da, benimle de boşuna uğraşmış olursunuz..."

Güvenilir Şeref'in insanlara karşı çizdiği kararlı ve bilgili portre güvenilir olduğu izlenimini vermesi insanları kendisine yakınlaştırır. Her ne kadar yakınlaşma konusunda uzak kalmayı tercih etse de herkesin Şeref'le ilgili bir konuşma arzusu olması güven hissi uyandırmasından kaynaklanır: "Önceki bahar yeni insanlar gelmeye başladı. Şeref hakkında bildiğim çoğu şeyi o arada öğrendim, Neslihan'ın anlattıkları, kendisinden dinlediklerim... "Şeref giderse bırakmaz beni, yanında götürür..." Neslihan'ın

öyle bir bağıllığı, inancı vardı ona. Şiddetli yağmurlarda araziye su basıyor... Yağmurlukları sırtımıza geçirip evlerin çevresinde kanallar açıyorduk, bazen bütün gün. Çılgınca bir mücadele. Yatağıma uzandığımda yorgunluktan hayal görüyordum. Ne onda ne de bende birbirimize daha fazla yakın olma isteği uyandı, merak ediyorsanız.

Tecrübeli Felsefi konuşmalar söz konusu olduğunda Şeref'in konuşmaları hayli anlam kazanır. İnsanların unutmama konusunda neye ihtiyacı olduğunu bildiğine inanır: "Şeref, "İnsan aldığı sileni silen bir varlıktır, yalnızca verdiği hesabını yapmayı bilir" diyor."

Yardımsever Oymacılıkla cennet ve cehennem yapan Neslihan'ın kocası Şeref ile eski arkadaştır. Neslihan'ın kocası denizde boğularak öldüğü için yaşananları unutmaması için Şeref kadının evini satarak unutmama bahçesinde ona ev kurar, yardım etmek ister: " Öldü kocam, denizde... Şeref'le iyi görüşürlerdi, o da yabancı, Şeref de... Köydeki evi sattık, o parayla Şeref bana bir ev yaptı bu bahçede."

Gizemli Herkese kendini hemen açmayan Şeref, evinin terasına dahi kimseyi kolay kolay kabul etmez. Sözlerinde nettir yeri geldiğinde söylediği cümle karşısındakini uzun süre düşündürmeye yeterli gelir: "Diyeceğim, öyle şeyler söylüyor ki, aklıma takılıp kalıyor, unutamıyorum. Sözlerinin etkisini hafifletmek için ısrarla kendi düşüncemi savunuyorum, o zaman da, ona söylediğim sözler, benim için unutulmaz hale geliyor."